

שבת קטז: (המשנה) עד קיז: (המשנה)

ביאורי מושגים
האימורים - בכל קרבנות הבהמה מלבד עולה (בחטאת, באשם, ובשלמים) החלק היחיד המוקטר על המזבח הם החלבים. החלבים כוללים את הכליות וחלביהם, את יותרת הכבד, את החלב שעל הכסלים ובכבש גם האליה).
 ההבדל בין חטאת ואשם לשלמים הוא שבחטאת ואשם כל שאר הקרבן נאכל רק לכהנים שראויים לעבוד במקדש (זכרי כהונה) ורק בתוך העזרה בעוד שבשלמים רוב הקרבן נאכל לבעלים, חוץ מהחזה והשוק שנאכל לכל הכהנים (גם לנשים וגם לקטנים) ובכל העיר.

המשנה

א. מותר להציל את הספרים והתפילין יחד עם הנרתיק שלהם גם אם יש בו כסף.
 ב. ת"ק: מותר להציל ספרים למבוי שאינו מפולש.
 בן בתירא: מותר להציל ספרים גם למבוי מפולש.

מהו מבוי מפולש ומהו שאינו מפולש:

ר"ח: שאינו מפולש - 3 קירות ו2 לחיים, מפולש - 3 קירות ולחי אחד.

אב"י: שאינו מפולש - 3 קירות ולחי אחת, מפולש - 3 קירות ללא לחיים.

רבה: שאינו מפולש - 2 קירות ו2 לחיים, מפולש - 2 קירות ולחי אחד.

ר"ח ואב"י מתבססים על שיטת ר' אליעזר המתיר טלטול במבוי כאשר יש 3 קירות ו2 לחיים.

רבה מתבסס על שיטת ר' יהודה המתיר טלטול במבוי כאשר יש 2 קירות ו2 לחיים.

הקושי על רבה ור"ח: לשיטתם מבוי שאינו מפולש הוא המקרה הקלאסי של מבוי מותר. מדוע הגבילו את ההצלה למבוי כזה רק לתשמיש קדושה. למה שלא יצילו לשם גם חפצי חולין?!

מדוע אין זה מכובד לא להפשיט את כל העור:
רב יוסף: משום שהעור מסריח.
רבא: משום שהקרנן מוטל כנבילה.

ברייתא

כיצד מפשיטים בשבת את העור מקרבן פסח:
חכמים: מפשיטים את כל העור.
ר"י בריב"ב: מפשיטים רק את החזה.

טעמם של חכמים לפי ר' יוחנן: 'כל פעל ה' למענו' - צריך לעשות את המצוה בצורה מכובדת.

תשובת ר"י בריב"ב: מפסוק זה לומדים שיש להפשיט את העור מהחזה לפני שמוציאים את האימורים.

טעמם של חכמים לפי מר עוקבא: כפי שמשנתנו התירה להוציא מעות עם ספר התורה כך גם מותר להפשיט את כל העור בשביל כבודו של ה'.

קושיה: במשנה האיסור הוא דרבנן ובקרנן פסח האיסור הוא דאורייתא,

תשובות:

א. בקרבן פסח שתי בעיות גם איסור התורה וגם איסור מוקצה. טענתו של מר עוקבא התייחסה לבעייה השניה.
 ← **תשובה זו נדחתה**, במשנה זהו בסיס לדבר האסור והמותר וכאן זה רק דבר האסור.

ב. מדובר כשמפשיט בשינוי ולכן גם בקרבן פסח האיסור הוא רק מדרבנן.